

hêviya gel

Sal: 3
Hejmar: 20
Ç.Paşîn 1988

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEBIN!

ULUSAL KURTULUŞ VE SOSYALİZM SAVAŞINDA DÜŞENLER ÖLÜMSÜZDÜR!..

"Serdar yoldaş!

Sen,

ölüme meydan

okuyarak

TSK'nın açtığı

yeni çıkışı

ve ORK'nın ilkelerini

kanınla

Kürdistan

toprağına işledin!..

Biz de,

haykırışlarını,

kulaktan kulağa

yayacak;

nesilden nesile

devredeceğiz!.."

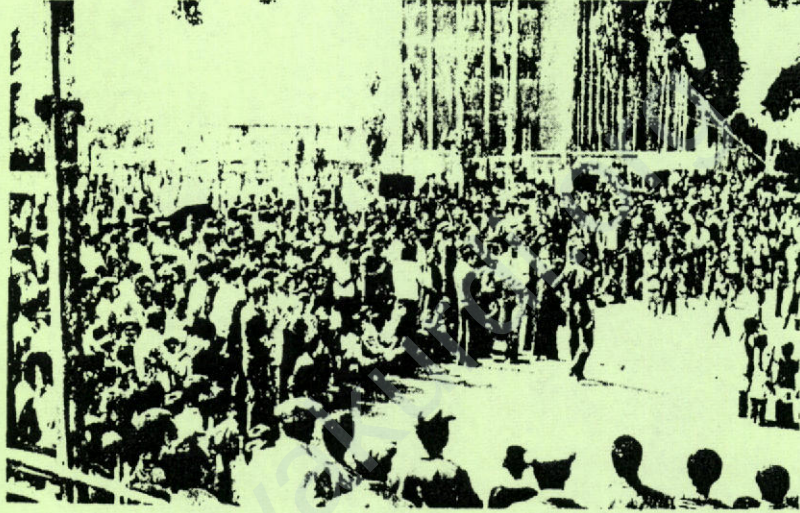
DEVRİMCİ BİR BELEDİYE BAŞKANI, ONURLU BİR ÖNDER VE BÜYÜK BİR KOMUTAN!..

Urfan Alparslan, 1945 yılında, Ağrı'nın Mirangi (Yurtpınar) köyünde doğdu. İlk öğrenimini Mirangi köyünde tamamladı. 13 çocuklu, önce zengin ve daha sonra giderek yoksullaşan bir ailenin en küçük çocuğu olan U.Alparslan, ilk öğreniminden sonra hemen okuma olanağı bulamadı; 3 yıl ara vermek zorunda kaldı. Ancak 1960 yılında, Yatılı öğretmen okulu sınavlarını kazanınca, Alparslan İlköğretmen Okulunda öğrenimine devam etti. 1967 yılında mezun oldu; öğretmen olarak çalışmaya başladı ve evlendi. Urfan Alparslan'ın, biri erkek ve biri kız olmak üzere iki çocuğu var.

U.Alparslan, altı yıl ilkökul öğretmenliği yaptıktan sonra 1973 yılında, İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsüne girdi. Yüksek öğrenim yılları, aynı zamanda O'nun, devrimci çevrelerle tanışma yılları oldu. 1975 yılında Eğitim enstitüsünü bitiren Alparslan, ülkesi Kürdistan'da devrimci kavgaya omuz vermek için, tainini Kürdistan'a yaptırdı. Ancak devrimci çalışmalarından ötürü sık sık sürgün edildi. Fakat 1978 yılında, yine sürgünde bulunduğu Konya-Beyşehir Höyük kasabasından, -arkadaşlarının da ısrarı üzerine- tainini Ağrı'ya yaptı. Ve burada çalışmaya başladı.

Yiğitliği, alçakgönüllülüğü ve dürüstlüğü ile arkadaşlarının, devrimci ve yurtsever çevrelerin sevgi ve saygısını kazanan U.Alparslan, 1979 yılında yapılan ara seçimlerde yine bu çevrelerce, Ağrı Belediye Başkanlığına aday gösterildi. Ve asker-polis desteğindeki faşist milis güçlerinin saldırılarına, TC ve tüm burjuva partilerinin komplo ve entrikalarına rağmen seçimlerden zaferle çıktı.

Ancak TC, faşist ve gerici güçler U.Alparslan'ın şahsında somutlaşan bu zaferi hazmedemediler; saldırı ve provokasyonlarını yoğunlaştırdılar. Urfan Alparslan, bir defasında 75 arkadaşıyla birlikte olmak üzere iki kez tutuklandı. Ardından suikaste uğradı ve ağır yaralandı. Fakat bütün bunlar,

Seçim öncesi devrimcilerin adayının düzenlediği miting'ten bir görünüş

O'nu, yıldırmadı; tersine biletti. O, Belediye'yi kısa sürede faşistlerden arındırdı; belediye hizmetlerini gecekondu mahallelerine götürmeye öncelik verdi; karaborsacılara ve vurgunculara savaş açarak kuyruklara son verdi. Ve tüm bu çalışmalarını, politik mücadelesiyle birleştirdi.

U.Alparslan'ın "kader birliği yaptığı arkadaşları"yla birlikte yürüttüğü bu çalışmalar, sömürgeci Türk devletini tedirgin ediyordu. Nitekim 12 Eylül 1980'den birkaç gün önce İçişleri Bakanlığı tarafından "görevden alındı"! Fakat O, artık halkla bütünleşmişti. O'nu "görevden almak" vb. çözüm değildi.. Çünkü bu, daha büyük olaylara; radikal kitlesel eylemlere neden olacaktı. Ne var ki, tam bu dönemde, sömürgeci-faşist Cunta iktidara el koydu ve bu sürecin önünü aldı. Ve Urfan Alparslan o günkü örgütünün kararıyla İran Kürdistanına çıkarıldı.

Serdar Ararat

Onurlu bir önderdi!

U.Alparslan, diğer adıyla Serdar Ararat, örgütlü mücadeleye katılmakla birlikte, çok yönlü bir savaşın için-

de kendisini buldu. Fakat O, saldırılara, güçlüklerle, daima büyük bir özveriyle göğüs gerdi. Düşmanın amansız saldırılarına rağmen, sürecin dayattığı yeni tarihsel görevleri, büyük bir öngörüyle zamanında kavradı. 12 Eylül döneminin yaşattığı yenilgi döneminin yarattığı umutsuzluk ortamında, O, umutsuzluğa kapılmadı. Aksine geçtiği doğu (İran) Kürdistan'da, değişen koşullara yığitçe direndi; küçük burjuva salon sosyalistlerinin feryatlarına ve azgınlaşan oportünizmin saldırılarına karşı soğukkanlılığını kaybetmedi; değişen koşulların ve yenilginin öğreticiliğinden ders çıkardı.

Azgınlaşan oportünizm, bu dönemde örgütü ele geçirmiş ve onu, devrimci öğelerden temizlemeye başlamıştı. Devrimci öğelerin tasfiye süreci, örgütü Avrupa metropollerine çekme çabalarıyla birleştirildi. Böylece, "rahatsız olanların rahatsızlıkları" giderilmeye; mücadeleden çekilmenin teorisi yapılmaya başlandı. A.Serdar'da, bu dönemde İsveç'e çıkarıldı. Ama ne oportünizmin izzet ve ikramları ve ne de İsveç devletinin sunduğu "sefil" yaşam olanakları, O'nu, inançlarından ve mücadelesinden uzaklaştıra-

madı. O, halkına karşı duyduğu derin sorumluluk ve ulusal kurtuluş ve sosyalizm davasına olan sarsılmaz inancıyla oportünizme karşı mücadelenin ön saflarında yer aldı; binbir zorluk ve engelle cebelleşmeyi öngören devrimci mücadele yolunu seçti.

Serdar Yoldaş, TKSP-Roja Welat hattının yaratılmasına ve TSK'nın inşasına, büyük katkılarda bulundu. Kısa- ca herşeyinden fedakarlık etti. O, 1986'nın başlarında, hareketimizin aldığı "ülke zemininde mücadeleyi yükseltme" kararının hayata geçirilmesinde, yine ön saflarda yer aldı; böylece O, Avrupa bataklığını terketti ve Ortadoğu'ya gitti. Ve bu kez yeni yeni sorunlarla karşılaştı. Ama Kamile Reşo, mülteciliğin, Avrupa çeteciliğinin ve umutsuzluğun beslediği çürümeye, yılgınlığa ve ihanete karşı da büyük bir sabır ve inatla direndi. Bir an için dahi, soğuk kanlılığını kaybetmedi. Mücadele içinde kendisini sürekli yenileyen ve çelikleşen kişiliğiyle, kadrolara ve ORK gerillalarına örnek oldu. Devrimci onurun nasıl yüksekte tutulacağını, hayatın her alanında düşünce ve davranışıyla sergiledi.

Serdar yoldaş, sarsılmaz inancı, halka, vatanına ve sosyalizm davasına bağlılığı ve kararlılığı yanında, açık yürekli, düşüncesini tartışmaktan sakınmayan ama neyi nerede tartışacağını bilen ve örgüt disiplinini gözbebeği gibi koruyan örgütçü bir önderdi. Ayrıca O, önderlerin önde yürümeleri ve özveride sınır tanımamaları gerektiğine inanıyordu. Ve örgütsel yaşamında bunun sayısız örneklerini sundu; son

tarihi yolculuğunda bunu doruğa ulaştırdı.

Kamilê Reşo

büyük bir komutandı!

Serdar yoldaş, bir halk önderinin, devrimci bir önderin tüm özelliklerini kişiliğinde birleştirmenin yanısıra, aynı zamanda büyük bir komutandı. Kamile Reşo, herşeyden önce ülkesinin kurtuluşuna ve sosyalizm davasına inanmıştı; bağımsız-özgür ve demokratik Kürdistan'ı kurmayı ve korumayı azmetmişti. Ve Kürdistan devriminin silahlı mücadele çizgisinde zafere ulaşabileceğine inanıyordu. Ayrıca O, böyle bir mücadele yolunun, yaratıcılık ve büyük özveriler gerektirdiğinin bilincindeydi.

Serdar yoldaş, bu inançla Ordîya Rızgariya Kurdistan-ORK'nın kuruluş çalışmalarına etkin olarak katıldı ve ORK'nın inşasında görev aldı. ORK'nın kuruluşu, TSK'nın açtığı yeni çağrıda yükseltilecek çok yönlü mücadelede başlı başına tarihi bir adımdı. O, bu tarihi adımın atılmasında yine ön saflarda yer aldı.

Genelde devrimci-yurtsever hareket ve özelde Hareketimize musallat olan binbir türlü bela ile boğuşma sürecinde atılan bu tarihi adımın dayattığı fedakarlığın ve zorlukların bilincinde olan Serdar yoldaş, inancın, kişiliğin ve devrimci onurun musalla taşında dövuşdüğü bu koşullarda, bin bir türlü sorunla cebelleşti. Ama O, engellere, belalara, inançsızlığın, umut-

suzluğun, yılgınlığın ve kişiliksizliğin ürettiği sayısız pisliklere ve ihanete yenik düşmedi; kendisini kaşımada; inaçlarına, yoldaşlarına, arkadaşlarına ve kendisine olan güveni hiç bir zaman yitirmedi. Diğer bir deyimle, O, karşılaşan güçlüklerle, sıkıntılarla ve dökülmelere bakarak, atılan adımlarda bir bit yeniği aramadı; alınan kararların doğruluğunu pratik yaşamın içinde sınamayı yeğledi; sürecin öne çıkardığı görevleri omuzlamak için büyük bir coşku ve moralle sürekli ilerletildi. Ölümüne meydan okudu!..

Kamilê Reşo, çalışmada yorulmak bilmeyen, ülkemiz koşullarında ve günümüzde devrimci çalışmanın öngördüğü fedakarlıklar konusunda sınır tanımayan; çarpışmada ölümüne meydan okuyan, ama ölmek için öldürmenin zorunluluğuna ve kaçınılmaz her ölümde yeni bir yaşam yaratmaya inanan büyük bir komutandı.

İşte O, sömürgeci ordu birlikleri, polis ve milis güçleriyle girdiği son çatışmada da, bunu kanıtladı. Teslim olmadı; son damla kanına kadar çarpıştı. Büyük bir miras bırakarak aramızdan ayrıldı.

Görev, O'nu tüm yönleriyle örnek almak; O'nun izlediği yolda ve O'nun bıraktığı miras üzerinde mücadeleyi yükseltmek; O'nu ve uludere şehitlerimizi, çalışmada ve çarpışmada yaşatmaktır!..

ULUSAL KURTULUŞ VE SOSYALİZM SAVAŞINDA DÜŞENLER ÖLÜMSÜZDÜR!..

Kazım Yiğit
(1966 - ...)

KAZIM YİĞİT
(ALAN)

Ordiya Rızgariya Kurdistan -ORK gerillalarından Kazım Yiğit diğer adıyla Alan; 1966 yılında Elazığ'da doğdu. 6 nüfuslu bir ailenin ortanca çocuğuydu. Babası belediye işçisi olarak çalışan yoksul bir ailenin çocuğu olarak orta okul ikiden ayrılmış ve birdaha okuma olanağı bulamamıştı. 1980 öncesi, faşist milis güçlerle ilericiler arasındaki mücadeleden etkilenmiş, 80 sonrası devlet terörünün Kürdistan'da vardığı boyutları görmüş ve kalın hatlarıyla da olsa mücadelede yönünü belirlemişti. Dostunu düşmanını artık iyi tanıyordu. TSK'nın görüşlerinin Kürdistan zemininde yayılması, Kazım için daha bir aydınlatıcı olmuş ve bazı soru-

larına burda cevap bulmuştu. 1987 yılında TSK saflarında sempatizan olarak çalışmaya başladı. 1988 yılında ORK saflarına katıldı. ORK'nın askeri kamplarında askeri ve siyasi eğitimi tamamladıktan sonra değişik alanlarda görev almak üzere ülkeye döndü.

Alan yoldaşın içinde yer aldığı ORK müfrezesi 7 Eylül akşamı Uludere'nin Ödül mevkinde ve daha sonra Uludere-Beytüşebap arasındaki Habur Deresi muntıkasında düşman güçleriyle çatışmaya girmek zorunda kaldılar. 7 Eylül akşamı başlayan çatışmalar değişik alanlarda ve aralıkla 10 eylül sabahına kadar sürdü. Çatışmalarda 10 kişiyi aşkın düşman gücü imha edildi. Bu destanımı direnişte ORK gerillalarından Kazım Yiğit (Alan) büyük fedakarlıklar üstlendi, ORK'nın ilkelerine son nefesine kadar bağlı kaldı. O baş eğmedi, teslimiyet göstermedi, geniş alını burada Kürdistan topraklarına değdi. şehitler kervanına katıldı. Gururlu ve azimliliğiyle, korku bilmez cesaretiyle ORK gerillalarına örnek olacak ve Kürdistan mücadelesinde yaşayacaktır.

NEVZAT YILMAZ
(DIRBAS)

ORK gerillalarından Nevzat Yılmaz (Dirbas) 1964 yılında Hınıs'ta doğdu. Orta okulu bitirdikten sonra okuma olanağı bulamadı. Emekçi bir ailenin en büyük çocuğuydu. Genç yaşta gündelikçi işçi olarak çalışıp ailesine destek olmaya başlamıştı. Gerek işçi olarak çalıştığı zamanlarda gördüğü çileler ve gerekse 12 Eylül faşist darbe sonrasında Türkiye Kürdistanında estirilen devlet terörü ve Kürt halkına yönelik yok etme saldırıları Nevzat Yılmaz'da ulusal duyguların gelişmesine neden olmuştu. Kürdistan'da kan, barut ve irin kokusunun birbirine ka-

rıştığı, ihanetle direnişin birbiriyle yarışarak çarpıştığı bir ortamda Nevzat Yılmaz TSK ile tanıştı. TSK'nın dost ve düşman hatlarını kalın çizgilerle ayıran ideolojik-politik hattı ve mücadelede kararlılığı Dirbas yoldaşın istemleriyle çakıştı. O, seçtiği yolda daha üstün fedakarlıklar üstlenmek için 1987'de ORK saflarına katıldı. Askeri ve siyasi eğitimi tamamladı. Kararlılığı, az konuşup çok iş yapan kişiliğiyle dikkati çeken biriydi.

Dirbas yoldaş, Alan yoldaşı ile birlikte 7-9 Eylül tarihleri arasında TC ordu birlikleriyle girdiği çatışmada büyük kahramanlıklar göstererek şehit oldu. Özlemini duyduğu vatan topraklarını kaniyla suladı. Ölümsüz Kürdistan şehitleri kervanına katıldı. Anısını ORK gerillaları çalışmada ve çarpışmada yaşatacak.

Nevzat Yılmaz
(1964 - ...)

göz doldurdu. Sevilen ve yeni şeyler öğrendikçe sevilen, öğrendiklerini başkalarına aktarmasını bilen bir kişilik kazandı. Ve yeni alanlarda görev yapmak üzere ülkeye döndü. Slopi'nin bemüli ve daha sonra Uludere çevresinde meydana gelen çatışmalarda düşmana karşı amansız davrandı. 29 Eylül akşamı Uluderenin Bölükbaşı köyü mıntıkasında çevreleri düşman güçlerle sarıldığında savaşta ustalıklarını bir kez daha gösterdiler. Bir üstegmen ve iki er'in öldüğünü basın bildirirken, Serdar yodaşla birlikte Murat (fırat) çemberi yarmış sorisan dağına doğru tırmanmışlardı bile.

Düşman tüm muhbir ve ihanetçilerini harekete geçirmiş, iz sürmeye başlamıştı. Fedaral Almanya'da Türkçe yayın yapan Köln radyosu olayı adeta günlük veriyordu. Birinci gün, Uludere şiddetli çatışmanın olduğunu, ikinci gün, bir üstegmen'in öldüğü ve iki er'in ağır yaralandığını; ancak iki kişinin gece karanlığından yararlanarak kaçabildiklerini ve takibin başladığını; üçüncü gün ise dağda yeniden kuşatıldıklarını ve çatışmaların devam ettiğini bildiriyordu. İhanet ve muhbirlik ağı düşmanın işini kolaylaştırdı. Murat yoldaş Sorisan dağında Serdar yodaşıyla birlikte ölüme meydan okudu. Teslim ol çağrısına Bısvin'indeki şeriti takırdatarak cevapladı ve düşman aldığı ağır zaiat karşısında yodaşlarımıza yetişme imkanını bula-

mayınca yakıcı ve zehirleyici bomba kullanarak imhaya yöneldi. Serdar Ararat ve Murat Tarhan yoldaşımız burada şehit oldular. TC'nin televizyonu bu olayı, "Eski Ağrı belediye başkanı ve üç terörist arkadaşı ölü olarak ele geçti. Üstlerindeki yarısı yanmış durumda 3 bin dolar para ve örgütsel dokümanlar bulundu" şeklinde duyurdu. Ayrıca bugüne kadar yapılan tüm girişimlere rağmen yoldaşlarımızın cenazesi ailelerine teslim edilmedi. Bütün bunlar ve olayın olduğu bölgedeki insanların verdiği bilgiler, bu yoldaşlarımızın yakıcı ve kimyevi silahlarla imha edildiklerini kanıtlamaktadır.

ORK peşmergeleri Murat Tarhan (şehmus Fırat) yoldaşın kahraman direngenliğini, ORK ilkelerine bağlılığını ve disiplinini örnek alarak Kürdistanın bağımsızlık savaşımını ileri mevzilere taşımak için onun savaş naralarını kulaktan kulağa taşıyacaktır.

Kürt halkı Murat Tarhan'ın kısa ama onurlu yaşamını unutmayacak onu bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde bir simge olarak yaşatacaktır.

ORK GERİLLALARI
ÖLÜMSÜZDÜR

MURAT TARHAN (FIRAT)

Ordiya Rızgariya Kurdistan (ORK) gerillalarından Murat Tarhan 1965 yılında Bingöl'de doğdu. Beş çocuklu ailenin en büyük erkek çocuğuydu. Çevresinin ve içinde yaşadığı ortamın etkisiyle daha küçük yaştan beri devrimci görüşlere sempati duymuştu. Boyun eğmez atılgan bir kişiliğe sahipti. Henüz bekarı.

TSK'nın ülke zemininde geliştirdiği çalışmalar sonucu 1987 yılı sonlarında ORK saflarına katıldı. Yaklaşık 8 ay ORK'nın askeri kamplarında eğitim gördü. siyasi ve askeri eğitimde gösterdiği başarı; disiplini ve hareketliliğiyle

Ordiya Rızgariya Kurdistan-ORK
(Kürdistan Kurtuluş Ordusu)
Yüksek Askeri Konseyi basın Bürosu

İlerici basına, kamuoyuna, halkımıza!

Güdümlü burjuva basınının Kürdistan'da yer alan olayları, kamuoyundan özellikle gizlemeye çalıştığı; gizleyemediği olayları çarpıttığı ve TC'nin güncel ve uzun vadeli politik çıkarlarına uyarlayarak verdiği biliniyor. Ancak, amacımız bunun nedenleri üzerinde durmak değil; sadece Kürdistan'daki savaş sürecine müdahale eden **ORK-Ulusal Kurtuluş ve Silahlı Propaganda Birlikleri'nin** giriştiği çatışmaları, sonuçlarıyla birlikte açıklığa kavuşturmaktır.

Bilindiği gibi, Eylül ayı içinde ve Ekim ayının ilk haftasında, Kürdistan'da yer alan çatışmaların bir kısmı da, Hakkari'nin **Uludere** ilçesi ve çevresinde meydana geldi. Söz konusu çatışmalar, kısmen; düşman kayıpları ise, hemen hemen tümüyle gizlendi. Bazı olaylar da çarpıtıldı. Dahası, Türk burjuva basını, çarpıttığı kimi olayları, PKK'ya; kimilerini de özünde silahlı mücadeleye karşı olan TKSP'ye mal etmeye çalıştı.

Örneğin, **Ulusal Kurtuluş ve Silahlı Propaganda Birlikleri'miz**, 5 Eylül gecesi **Slopi'nin Bemili** mevkiinde, önlerine çıkan 1 TC pususunu tümüyle imha ettiler. Düşman bu çatışmayı gizledi; burjuva basını ise, olaydan hiç söz etmedi.

7-9 Eylül tarihleri arasında, **Uludere Ödül** mevki ve **Uludere-Beytüşşebap** arasında **Habur Deresi** yakınlarında **ORK Birlikleri** ile TC ordu birlikleri, polis timleri ve korucular arasında zorlu çatışmalar oldu. Düşmana ağır kayıplar verdirildi. Ancak burjuva basını bu olaylarda, yalnızca 1 korucu ve 1 polisin öldürüldüğünü; 1 er, 1 polis ve 1 korucunun da yaralandığını yazdı. Ve kimi gazeteler olayları, PKK'ya mal ederken; bazıları da "bölücüler" diye geçti. Oysa 7 Eylül akşamı başlayan çatışma, belirli aralıklarla 10 Eylül sabahına kadar ve değişik alanlarda sürdü. Çatışmalarda, 2 polis timi, 7 er ve iki korucu öldürüldü; **Kazım Yiğit (Alan)** ve Nev-

zat **Yılmaz (Dırbas)** adındaki peşmergelerimiz şehit düştü.

Yine 29 Eylül akşamı, **Uludere'nin Bölükbaşı köyü** yakınlarında **ORK bölge Komutanlığı'nın** kullandığı bir sığınağa yapılan baskında, düşman birliklerinin "teslim ol" çağrılarına ölüm meydan okuyan naralarla karşılık verildi. Takriben 24 saat süren çatışmadan sonra, 3 peşmergemiz esir düşerken; **ORK kurucusu, Yüksek Askeri Konsey Üyesi ve Büyük Komutan Urfan Alparslan (Serdar Ararat-Kamile Reşo)** ve yiğit peşmergemiz **Murat Tarhan (şehmus Fırat)**, eşsiz kahramanlık gösterileriyle düşman kuşatmasını yararak kurtulmayı başardılar. Ancak, aldıkları ihbarları değerlendiren ve iz sürdüren düşman birlikleri onların peşlerini bırakmadılar. 30 Eylül günü **Polhesenan** yöresinde başlayan ikinci çatışma, 1 Ekim günü **Sorisan** dağında devam etti. 3 gün süreyle devam eden çatışmalarda, 1 Üst teğmen, 2 polis timi ve çok sayıda er ve korucu öldürüldü. Ama barbar düşman yeddiği darbeleri hazmedemedi ve **Sorisan** dağındaki çatışmalarda kimyasal silahlar kullandı. İşte, **Ağrı Belediye Başkanı ve Büyük Komutan Urfan Alparslan ve Murat Tarhan**, burada şehit edildiler. Yakılan cesetleri, torbalara konarak **Diyarbakır Belediye Mezarlığına** gömüldü.

Burjuva basını bu son çatışmaları da, elde edilen örgüt dökümanlarına, **Urfan Alapslan**'ın aynı zamanda **Ağrı Belediye Başkanı** olmasına rağmen, gizlemeye çalıştı; olayı, **TKSP'ye**; **İsveç'te** demirleyen "**TEVGER**" adlı "ceph'e"ye maletmeye çalıştı. (Bak. Milliyet Gaz. Türkiye baskısı- 2 Ekim 1988)

Oysa, **Ordiya Rızgariya Kurdistan**'ın, ne **PKK** ve ne de **TKSP** ve "**Tevger**"le bir ilişkisi var. Çünkü **ORK Tevera Sosyalist a Kurdistan'e'nin** ideolojik-politik ilkelerini ve devrimci dünya görüşünü benimseyen bağımsız

askeri bir örgüttür.

İlerici Basın

Demokratik kamuoyu!

Yiğit Kürdistan Halkı

Acımız büyüktür. Ama acımızın büyüklüğü, kinimizi biliyor. Fakat duygusallığa ve savrulmalara yer vermeyeceğiz. Ancak yiğit halk önderi ve Büyük Komutanımız **Urfan Alparslan** ve diğer şehitlerimizin intikamını savaş stratejimizle birleştirecek ve yakın bir gelecekte düşmana ağır darbeler indireceğiz.

ORK'nın kır ve şehir gerilaları bunun hazırlığı içindedir.

30 Ekim 1988

ORDİYA RIZGARIYA KURDISTAN
YÜKSEK ASKERİ KONSEYİ
BASIN BÜROSU

kezi silahı çatışma alanında görüldü. Güvenlik birimleri PKK'dan sonra TKSP'nin de bölgede eylem hazırlıkları yapıpı ihtimalini göz önüne alarak bu yönde önlemlere başvurmuyor.

SÖZÜMÜZ
tutuklanarak, PTT
memur ve çığırlı
ilgili soruşturma
adında bu b'dir.

Şimdi de TKSP belası

Kanlı terör örgütü PKK'dan sonra

HABERİ 10. SAYFADA

Bîroya Çapgêrîya Konseya
Leşkerîya Bilind ya Ordî
ya Rizgarîya Kurdistan
(O R K)

ÇAPGÊRÎYA PÊŞVERÛ RAYA GÎŞTÎ Û GELÊ ME RE!

Çapgerîya ku di bin kontrola burjûwazî de ye, derheqê bûyerên ku li Kurdistanê çêdibin, dixebite jibo ku bi taybetî ji raya giştî veşêre; yên nikare veşêre, tevlihev dike û têt zanîn ku dixwaze vê nûçevanîya xwe li gor menfeeta polîtîkaya rojane û dûr-dirêj ya Komara Tirkîye (TC) lihev bîne. Lê amanca me, li ser van sedeman rawestandî nîne ye; tenî netîceyên ku ji dawîya rabezandîna (şerkirîna) Hêzên Propagandaya Çekdarî û Rizgarîya Netewî-ORK ku midexlelya pêvajoya şer li Kurdistanê kirîye, zelal bike û derxîne ronahîyê.

Wek têt zanîn, di meha Îlonê de û di hefta yekemîn a meha Cotmehê de, rabezandînen ku li Kurdistanê pêk hatine, hinik jê li der-dora Herêma Colemêrgê (Hekaryê) û qeza Uludere çêbûn. Rabezandînen ku babeta gotinê ne, ji alîyeke ve; zaîyatên dijmin jî, hema hema bi tevayî hat veşartin. Hinik bûyer jî, tevlihev kir, xebitî jibo evana bike malê PKK'yê; hinik jî kire malê TKSP'yê ku di eslê xwe de li hember

tekoşîna çekdarîyê ye.

Wek mînak, Hêzên Propagandaya Çekdarî û Rizgarîya Netewîya me, şeva 5'e Îlonê, li herêma Bêmîli ya Silopiyê mufrezeyeke (pusîyeke) TC'yê ku ket pêşîya wan, bi tevayî îmha kirin (kuştin). Dijmin vî şerî veşart; çapgerîya burjûwazî jî, qet behsa vê bûyerê nekir.

Di navbeyna rojên 7-9'hê Îlonê de, nêzikê Newala Xabûr li nav herêmên Uludere-Beytüşebab û Uludere Odul

şereke dijwar di nav hêzên ORK û hêzên ordîya TC, tîmên polês û cehşan de çêbû. Zaîyata dijmin gelek giran bû. Lê çapgerîya burjûwazî, di van bûyeran de, nivisand ku tenî yek polês û yek cehş hatîye kuştin; yek leşker, yek polês û cehşek birîndar bûye. Û hinik roj-naman nivisandin ku van bûyeran PKK'yê kirîye; hinikên din jî tenî gotin "veqetandoxan" (bolîciyan) kirîye û derbas bûn. Şerê ku di êvara 7'ê Îlonê de destpêkir, ta sibeha 10'hê Îlonê li herêmên cure-cure berdevam kir. Di vî şerî de 2 tîmê polês, 7 leşker û 2 cehş hat kuştin; pêşmergeyên me bi navên Newzat Yılmaz (Dirbas) û Kazim Yigit (Alan) şehid ketin.

Di sa di êvara 29'hê Îlonê de, li herêma Uludere nêzê gundê Bolukbaşı êrîşke dijmin hat ser sitargeha ku qumandariya herêma ORK dixebitand, bi bangkirîna hêzên dijmin ya "radest-birî" (teslim bibe) re, bersîva ku ji mirinê re meydan dixwend, hat dayîn. Piştî ku şer der-dora 24 seet domand 3 pêşmergeyên me dîl (êşîr) ketin; sazgerê ORK'yê, endamê Konseya Leşkerî ya Bilind û qumandarê mezin Urfan Alparslan (Serdar Ararat-Kamilê Reşo) û pêşmerge me yê qehreman Murat Tarhan (Firat), bi nişandana qehremanîyeke nedîtî serfiraz bûn ku ji çembera gemaroya (dorgirtina) dijmin berî sitandibû û hêjandibûn û ketibûn pêşîya şopê, pêşîya wan bernedan. Roja 30' Îlonê şerê duwemin li herêma Polhesenan destpêkir, roja 1'ê Cotmehê li Çiyayê Sorîsan

berdevam kir. Di rabezandînen (şerên) ku 3 roj domand de, 2 tîmê polês bi hejmarên pirr leşker û cehş hatin kuştin. Lê dijminê hov, derbeyên ku xwarin, hezim nekirin û di rabezandînen Çiyayê Sorîsan de çekên kîmyawî bikar anîn. Her weha, Serokê Beledya Agriyê û Qumandarê Mezin Urfan Alparslan û Murat Tarhan, li vir şehid ketin. Laşên wan şewitandin, kirin tûran (kîsan) û li Goristana Beledya Dîyarbekrê binerd kirin.

Çapgerîya burjûwazî van rabezandînen dawî jî, di gel ku dokumanên rêxistinê ketibû dest, di eynê wextê de digel ku Urfan Alparslan Serokê Beledya Agriyê bû, vî rewşê veşartin; bûyerê jî TKSP'yê re "enîya" bi navê "Tevger"ê ku li Swêdê bizmar bûye re kire mal. (Binêre.roj.Milliyet-Çapa Tirkîye 2Cotmeh 1988)

Lê pêwendîya Ordîya Rizgarîya Kurdistanê, ne bi PKK'yê re, ne jî bi TKSP û "Tevgerê" re heye. Çimkî ORK, pîrensîbên îdolojîk-polîtîk ya Tevgera Sosyalîst a Kurdistanê û dîtinê şoreşger ya cihanê diparêze û rêxistineke leşkerîya serbixwe ye.

Çapgerîya pêşverû, Raya giştîya demokratîk!

Gelê Kurdistanê yê mîrxas!

Derdê (xema) me mezin e. Lê mezintîya xemgînîya me, kîn û nefretê me diseqîne (tûj dike). Lê em cih nadin hîsîyatîyê û şemitandîne (bakirîne). Lê emê tolhildana (heyfa) Pêşevayê gel, qumandarê me yê mezin Urfan Alparslan û şehîdên xwe yên din, bi sitretîjîya xwe ya şer ve girêbidin û di demehatîneke kurt de derbeyên giran li dijmin xî.

pêşmergeyên (gerilayên) ORK
dî gund û bajaran de, dî nav
hezirîyê de ne.

30 Cotmeh 1988

Konseya Leşkerîya Bilind ya
Ordîya Rizgarîya Kurdistan

2 Ekim 1988 Milliyet
Türkiye Gazetesi

• Ömer YAMAN • ULUDERE (ML-HA)
ISA adlı TKSP olan "Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi"nin iki elemanı, Hakkâri'nin Uludere ilçesinde bağlı Bölükbaşı köyü yakınlarında, güvenlik güçleriyle girdikleri silahlı çatışma sonucu ölü olarak ele geçirildi.

Suriye'den geldikleri ve İran'a geçmeye çalıştıkları tahmin edilen bu TKSP militanından önceki gün Uludere ilçesindeki bir evde yakalanmışlardı. Militanlardan ikisi kaçmayı başarmışlardı.

Güvenlik güçleri, kaçak militanları, Uludere'nin Bölükbaşı köyü yakınlarında kısıtla aldılar. Militanlar, "Dur" ihtarına atçayarak karpık verdim. Çıkan çatışma sonucunda iki militan, ölü olarak ele geçirildi. Milir uhlarm uzun menzilli otomatik silahlar kullandıkları belirtildi.

TKSP'nin, D. Abdurrahman Kasemli liderliğindeki Kürdistan Demokratik Partisi'nin desteğiyle Avrupa'da örgütlenen ve kısa adı TEVGER olan "Kürdistan Demokratik Cephesi"nin bir uzantısı olduğuna belirtiliyor. PKK'dan ayrı ve onunla eşitli konularda uzlaşmazlığı bulunan bir örgüt olan TKSP, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde ilk

şimdi de TKSP belas

TSK Merkez Komitesi ve ORK Yüksek Askeri Konseyi, Urfan Alparıslan ve Uludere şehitlerimiz için, aşığıda ki ortak bildiriýi yayınladılar .

URFAN ALPARSLAN VE ULUDERE ŞEHİTLERİMİZİ ÇALIŞMADA VE ÇARPIŞMADA YAŞATACAĞIZ!..

TSK Merkez Komitesi Genel Sekreter Yardımcısı ve ORK Yüksek Askeri Konseyi Üyesi **Urfan Alparıslan**'ı ve ORK'nın kahraman peşmergeleri **Murat Tarhan, Kazım Yiğit ve Nevzat Yılmaz**'ı yitirdik. Onlar, sadece TSK ve ORK için değil halkımız bakımından da büyük bir kayıptır. Çünkü Kürdistan halkımız da, yiğit bir önderini, bağımsızlık-özgürlük mücadelesinin simgeleri haline gelen genç kahraman evlatlarını yitirdi.

U.Alparıslan, herşeyden önce dü-rüstlüğü, alçakgönüllülüğü, fedakarlığı ve yiğitliği kendisini sevdirmişti. Ve bu niteliklerinden ötürü halkımız, TC ve cümle burjuva partilerinin engelleme ve entrikalarına rağmen O'nu, 14 Ekim 1979'da **Ağrı Belediye Başkanlığına** seçmişti. Ayrıca O, Belediye Başkanı olduğu dönemde, faşist ve gerici saldırıların boy hedefi oldu. Ama U.Alparıslan, baskı ve tehditlere, tutuklamalara, saldırı ve suikastlere, kader birliği yaptığı arkadaşlarıyla birlikte yiğitçe karşı koydu; boyun eğmedi ve yılmadı.

Evli ve iki çocuk babası olan **Serdar** yoldaş, halkına karşı duyduğu derin sorumluluk ve ulusal kurtuluş ve sosyalizm davasına olan sarsılmaz inancıyla oportünizme karşı mücadelenin de ön saflarında yer aldı. O, Oportünizmin "izzet ve ikramlarını", **İsveç** devletinin sunduğu "sefil" yaşam olanaklarını elinin tersiyle itti; binbir zorluk ve engelle cebelleşmeyi öngören **devrimci mücadele yolunu seçti**. Çürümeye, yılgınlığa, umutsuzluğa, teslimiyet ve ihanete karşı inatla direndi. Devrimci morali daima yüksekte tuttu.

U.Alparıslan, örgütsel adlarıyla **A.Serdar-Kamile Reşo**, bir devrimcinin tüm özelliklerini kişiliğinde birleştiren **yiğit bir önder ve büyük bir komutandı**. O, inancın, devrimci kişi-

lik ve onurun musalla taşında dövüldüğü zorlu koşullarda, düşünce ve davranışlarıyla bunu kanıtladı; ulusal kurtuluş ve sosyalizm davasına bağlılığın, devrimci önderlere ve büyük komutanlara yüklediği görev ve sorumlulukların yüceliğini dost ve düşman nezdinde bilince çıkardı. Ve TSK'nın açtığı **yeni çıkışı** ve ORK'nın ilkelerini kanıyla vatan toprağına işledi.

Genç Uludere şehitlerimiz **M.Tarhan (Fırat), K.Yiğit (Alan) ve N.Yılmaz (Dırbas)** ise son nefeslerine kadar kahramanca çarpıştılar. Ölümeyandan okuyarak Kürdistan gençliğinin haykırışını dile getirdiler. ORK gerillalarının kararlılığını sergilediler.

Yiğit Kürdisyan halkı!

TSK militanları;

ORK meşmergeleri!

U.Alparıslan, diğer adıyla **Serdar** yoldaş ve Uludere şehitlerimiz, fiziki olarak aramızdan ayrıldılar; ama öldüler! Çünkü **Kek Serdar**, büyük bir önder ve komutan olarak; **Fırat, Alan ve Dırbas**, birer simge olarak mücadelede yaşayacaklar.

Ancak buna rağmen kaybımız büyük..Çünkü **Kamile Reşo** gibi açık yürekli, disiplinli, çalışkan, fedakar, korkusuz ve gösterişsiz önderler kolay kolay yetişmiyor. Ayrıca O'nu ve genç şehitlerimizi, halkımıza, hareketimize ve ordumuza büyük hizmetler sunabilecekleri; bağımsızlık-özgürlük ve sosyalizm mücadelemizde en fazla yararlı olabilecekleri bir zamanda yitirdik. Bu bakımdan üzülmemek elde değil..

Fakat üzülmekle, Urfan Alparıslan'ın düşüncelerini, fedakarlığını, kararlılığını, atılganlığını, yiğitliğini;

kısaca **Kek Serdar**'ı ve Uludere şehitlerimizi yaşatamayız. **Kek Serdar** ve diğer şehitlerimizi yaşatmanın yolu, çalışmada ve çarpışmada onları örnek almak; onların kanlarıyla boyadığı mücadele bayrağını ülkemizin her alanında dalgalandırmak üzere ileri atılmaktır.

İntikam eylemlerimizi savaş stratejimize uyarlayarak ileri, daha ileri atılacağız. Buna hiç kimsenin kuşkuşu olmasın.

Serdar yoldaş, onurlu bir önder ve büyük bir komutan; Fırat, Alan ve Dırbas'ı birer simge olarak yaşatacağız!..

4 Kasım 1988

Tevgera Sosyalist a Kurdistan
Merkez Komitesi

Ordiya Rizgariya Kurdistan
Yüksek Askeri Konseyi

Komîta Navendîya TSK û Konseya Leşkerîya Bilind ya ORK, jibo Urfan Alparşlan û şehîdên me yê Uludere, belavoka li jêr bi ortaxî weşandin.

EM DÊ URFAN ALPARŞLANÛ ŞEHÎDÊN XWE YÊN ULUDERE DI XEBATÊ Û RABEZANDINÊ DE BIDIN JIYANDIN!..

Me, arikarê Sekreterê Giştî ya Komîta Navendîya TSK û Endamê Konseya Leşkerîya Bilind a ORK'yê Urfan Alparşlan û pêşmergeyên qehreman yê ORK'yê Murat Tarhan, Kazim Yîgît û Nevzat Yilmaz wenda kir. Ewana ne tenî ji bo TSK û ORK'yê, ji bo gelê me jî wendabûneke mezin e. Çimkî gelê me yê Kurdistanê jî pêşaveyê xwe yê mîrxas, lawanên xwe yê civan û qehreman ku bûne sembolên tekoşîna serxwebûn û azadiyê, wenda kir.

U.Alparşlan, berî her tiştî bi diristîya xwe, bi fedekarî û mîrxasiya xwe ve, xwe dabû heskirin. Û ji ber vê qerekerê xwe, li hember dek-dolab û astengderxistinên TC û hemû partiyên burjûva yê her rengî, gelê me, jibo Serikatîya Beledya Agrî, di 14 Cotmeha 1979'an de Wî hilbijartibû. Wekî din Ew, dema ku Serokê Beledyê bû, bû hedefa sereke ya êrişên paşverûyan û faşîstan. Lê U.Alparşlan, li hember

teda û tehdîdan, tewqîfkirinan, êriş û suîqestan, digel hevalên xwe yê ku eynî enî de dixebitîyan ve, bi mîranî rawesta; sitû xar nekîr û newestîya.

Heval Serdar ku zewicandî bû û bavê du zaroyan bû, berpirsiyariyê kûr li hember gel dibîhîst û bi baweriyeke qeîm ve girêdayê doza rizgarîya netewî û sosyalizmê bû, bi vî baweriya xwe li dij tekoşîna oportûnîzmê jî di nav refên pêş de cih sitand. Ew, "ezed û îkramên" oportûnîzmê, îmkanatên jiyana "sefil" (şerpeze) ku dewleta Swêdê pêşkêş kiribû, bi destê xwe teesand (dehifand); Wî, rîya tekoşîna şoreşger ku hezar zehmet û îxanetê, bi awayek înat di ber xwe de da. Moralê şoreşger her tim bilind girt.

U.Alparşlan, bi navên rêxistinî A.Serdar-Kamilê Reşo, qumandareke mezin û pêşaveyê mîrxas bû ku hemû şexsiyetên şoreşgerê di şexsê xwe de gihabû hev u du. Bawerî, qereker û şerefa şoreşger ku di bin şertên giran de, di bin kevira mîyî de hatiye hevirkirin, Wî bi fikir, raman û tevgera xwe ve evaya da îsbatkirinê; Wî, li hember dost û dijmin, derxiste zanînê ku mezinatî, berpirsiyarî û vatîniyên ku li ser qumandarên mezin û şoreşgerê pêşeva ye û hevgerêdana wê bi doza sosyalizmê û rizgarîya netewî çîye, da nîşandan. Rîya nu ku TSK'yê vekiribû û pîrensîbên ORK'yê bi xwina xwe li axa welat da nivîsandin.

Şehîdên me yê ciwan yê Uludere M.Tarhan (Firat), K.Yigît (Alan) û N.Yilmaz (Dirbas) jî heta nefesa xwe ya dawîyê, wek qehremanan şerkirin. Ji mirinê re meydan xwendin, qîrîna ciwanên Kurdistanê anîn zimên. Qirariya pêşmergeyên ORK'yê raxistin.

Gelê Kurdistanê yê Mîrxas

Milîtanên TSK'yê

Pêşmergeyên ORK'yê!

U.Alparşlan, bi navê wî yê din Heval Serdar û şehîdên me yê Uludere, wek fîzîkî, ji nav me qetîyan; lê nemirin! Çimkî **Kek Serdar**, wek pêşeva û qumandarek mezin; **Firat Alan** û **Dirbas** dê wek sembolek di tekoşîna me de bijîn.

Lê digel evaya wendayîya me mezin e... Çimkî pêşevayên wek Kamilê Reşo mirovê dilvekirî, bi disiplîn, xebatkar, fedakar, bêtirs û sade, hêsa çênabin. Wekî din, me Wî û şehîdên xwe yê ciwan, di demê weha de wenda kir ku wana dê hinbêtir ji gelê me re, ji hereke û Ordîya me re xizmetên giranbiha pêşber bikirana; ji tekoşîna me ya serxwebûn-azadî û sosyalizmê re ewê herî bêtir fêdayê bidana. Di vî warî de xemnekêşandin di dest de nîne ye.

Lê bi xemkêşandinê em nikarin raman, fedekarî, qiraretî, bêgeftî û mîrxasiyên wan; bi kurtahî nikarin Kek Serdar û şehîdên me yê din bidin jiyandin. Rîya ku em Kek Serdar û şehîdên xwe yê din bidin jiyandin, di xebat û rabezandinê (şerkirinê) de divê em wan numûne qebûl bikin; ala tekoşînê ku wan bi xwîna xwe xemilandine, li her derê welatê xwe dalaqînin û pêştaherin.

Em dê karûbarên xwe yê tolhildanê li gor stratejiya xwe ya şer, ber bi pêş, hin pîrtir pêsta herin. Divê, bira şubheya tu kesek ji vê re tunebe.

Em dê Heval Serdar, wek pêşaveyêke birumet û qumandareke mezin; **Firat, Alan** û **Dirbas** wek sembolek bidin jiyandin!..

4-Ç.Paşin-1988

Komîta Navendîya

Tevgera Sosyalist a Kurdistanê

Konseya Leşkerîya Bilind ya

Ordîya Rizgarîya Kurdistan

KEK SERDAR'I TANIMAK

D.Beriwan

O'nu Avrupa'da "Kek Serdar", diğer adı ile "REİS" olarak tanıdım. Ülkeden de gıyaben tanıyordum. Bazı insanları tanımak ve onlarla tanışmak için uzun zamana ihtiyaç yok sanırım. İşte Kek Serdar böylelerinden. Daha ilk tanışmamızda ısınmıştım. Sonraki buluşmalarımızda bu ısınma dostluğa dönüştü.

Kek Serdar ile dosttuk. Ama O, genelde tüm halkının ve insanlığın katıksız bir dostuydu. Yaşama ve özgürlüğe sevdalıydı.

Çocuklara olan sevgisi sonsuzdu. Bu üzelliği çocuklarla da arkadaş yapmıştı onu. Tanıdığı tüm çocuklar salt "serdar" olarak çağırırlar, boynunda-kucığında salkım oluşturlardı. Çocuklar için bir eğitimci, oyun arkadaşı ve sevgi ağacı olmuştu.

Kendisinin de 10 yıldır göremediği bir oğlu ve hiç bir zaman görüp tanışamayacağı bir kızı vardı. Onları görememenin özlemini duyardı; fakat acısını ve burukluğunu asla! O, gerçek ve güzel yaşamın, özlemsiz sevginin ancak bağımsız ve özgür ülke toprağında olanaklı olacağına inanıyordu.

Çok yönlü ve yetenekli bir kişiliği vardı. Çok sevdiği yaşamı, tüm halkı ile bağımsız ve özgür Kürdistan'da paylaşmak, çocuklara daha iyi daha güzel bir gelecek uğruna uğraş vermek kararı almıştı kendisi için. Uğraşının doğruluğundan bir an için olsun tereddüt etmedi. Daima kendisine güveni olan insanların rahatlığı içinde ya-

şadı. Bu güveni çevresine yaydı. Halkının güvenini kazanarak "REİS" seçildi. Onun reisliği gerçek bir halk önderliği idi.

Kek Serdar, 12 Eylül faşist darbe sonrası Kuzey Kürdistan'dan Doğu Kürdistan'a geçmek zorunda kaldı. Orada, İran Kürdistanında halkı ile birlikte, fanatik-gerici Humeyni pasdarlarına karşı çalıştı, çarpıştı. Daha sonra ülkesinden istemiyerek ayrılarak Avrupa'ya geçti.

Avrupa'da kaldığı sürece oportünizme, Avrupa bataklığındaki çürüme ve yozlaşmalara karşı mücadele verdi. Gerçek mücadele anlayışını halkın bilincine çıkarmaya çalıştı. Yaşamındaki tutarlı davranışları ile gerçek bir önderin, devrimcinin, yurtseverin örneklerini sergiledi.

Ülkesinde zulüm fırtınaları eserken, halkı kana boğulurken Avrupa metropollerinde rahat yaşyamazdı Kek Serdar. Rahat yolu seçenler gibi ruhu karanlıklara boğulmuş, vicdanının kullakları tıkanmış, gönlündeki sevgi goncaları solmuş biri değildi.

O, bağımsız ve özgür Kürdistan tutkunuydu!

O, Kitlelerin, halkın aşığıydı!

O, kavganın, mücadelenin adamıydı!

O, gelecek kuşakların onuru, Şanı, Şerefiydi!

Gün geldi, kanatlandı ve ülkesine uçarcasına geri döndü.

Ülke topraklarında mücadeleyi boyutlandırmak, halkına öncülük etmek ve gelecek güzel günleri yaratmak için Kürdistan dağlarına sığındı. Halkının yanında oldu.

Hiç bir özlem ve sevgi, ondaki bağımsız ve özgür Kürdistan sevgisinden daha üstün olamazdı. Bu uğurda -biz dostları ona doyamadan-aramızdan ayrıldı. Ülkesinin dağlarının doruklarında can yoldaşları ile birlikte kahramanca çarpışarak ve son nefesine kadar direnererek Kürdistan Şehitleri Ordusuna katıldı.

Bizlere unutamayacağımız bir yiğitlik destanı bıraktı. Bu destanı Kürdistan topraklarına kanı ile yazdı. Destana "Bağımsız ve Özgür Kürdistan" adını koydu.

Kek Serdar'ı, son yolculuğunda uğurlayamadım. Ona kır çiçeklerinden bir demet sunamadım. Bu nedenle acım daha da derin! Ama inancım ve umudum yüce!

Bir gün mutlaka geleceğim **REİSİM!**.. Hem de kanınla suladığın Vatan toprağında yeşeren renga-renk çiçeklerle... Ve bilki O gün artık sen özgür Vatan toprağındasın.

Ruhun Şad olsun Aziz Şehit!

ORK GERİ LALARI
Ö L Ü M S Ü Z D Ü R

ARTIK ÖZGÜRÜZ!..

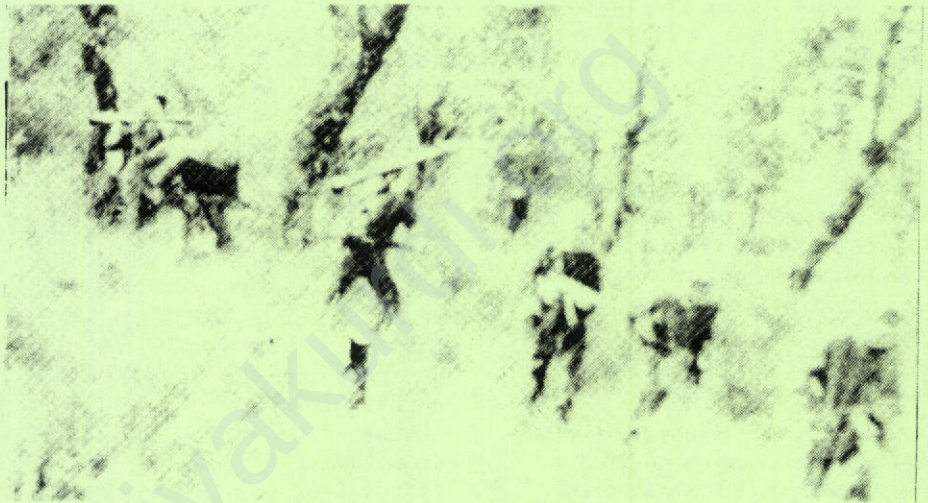
Kamile Reşo

KURDISTAN

İnancın, kişiliğin ve onurun, normal koşullarda tasavur edilemeyecek binbir türlü zayıflıkla cebelleştiği bir dönemi geride bırakmıştık. Birliğimizin tüm peşmergeleri, bu ilk sınavı kazanmıştı. Fakat yeni sınavlar bekliyordu bizleri. Ayrıca, uzun, sarp ve düşman pusuları ile çevrili bir yol vardı, önümüzde. Hal-ka ve vatana bağlılığımızı, TSK'nın açtığı yeni çığırda kanıtlamak; bir numaralı görevimizi yerine getirmek; bizi izleyen birliklerimize güç ve moral kaynağı olmak durumundaydık.

Ne var ki, daha yolun başlangıcın-dayken, yeni belalar sarmıştı etrafımızı. Gerçi bunların bir kısmını tahmin ediyorduk ve ona göre, gerekli hazırlığımızı yapmıştık. Ancak olaylar, tahminlerimizi aşan boyutlar kazanmıştı. Ciddi engellerle karşı karşıyaydık. Fakat neye mal olursa olsun, engelleri aşmak ve tarihi yolculuğumuza başlamak zorundaydık. Ve (...)günü, büyük bir soğukkanlılık içinde yaptığımız durum değerlendirmesi sonucunda, tüm olup-bitenlere rağmen bu tarihi zorunluluğun altını bir kez daha çizdik; sözkonusu belaların biçimlendirdiği engelleri aşmanın yol ve yöntemlerini tesbit ettik.

Hazırlığımızı yapmış olmamız ve birliğimizin kararlılığı, karşı karşıya bulunduğumuz engelleri aşmada, bize güç veriyordu. Ama köprüsünden geçtiğimiz belalar, payına düşeni alacaktı. Nitekim aldılar. Fakat bu da, tarihi yolculuğumuza koyulmamızı engellemeye yetmedi. (...) gecesi yola koyulduk. Yorucu ama coşkulu bir yürüyüşle, geceyi yarılamıştık. Ani bir ses: "Dur!.." diyordu. Sesin bir pusudan geldiği belliydi. Ve "dur" sözcüğü, karşılaştığımız pusunun, hangi düşmana ait olduğunu öğrenmemize yetiyordu. Pusu, TC'nindi. Hemen mevzilendik; askerleri uyardık ve yol istedik. Askerler, korktukları için ateş edemiyordu. Ama korkunun titrettiği sesleriyle "dur" demektende alamıyordu kendilerini. Biz ise pusuya oldukça yaklaş-

mıştık ve artık pusuyu imha etmekten başka çaremiz kalmamıştı. Silahlarımızı ateşledik ve pusuyu imha ettik.

Ancak bu olay, bize pahalıya mal olabiliirdi. Süratle bu alandan uzaklaşmak zorundaydık. Hem şafağın sökmesine az bir zaman kalmıştı. Bu bakımdan sadece, bu alandan uzaklaşmamız yetmiyordu; sığınacak ve muhtemel bir saldırıyı göğüsleyebilecek bir yere kendimizi atmamız gerekiyordu.

Yürüyüş istikametimizi değiştirdik. Tan yeri ağarmadan, stratejik bakımdan nisbeten müsait bir bölgeye ulaştık. Ancak sığınak yerimiz, değişik yönden gelebilecek düşman saldırılarına açıktı. Ama başka bir seçeneğimiz yoktu. Burada gündüzü geçirmek; hava kararınca yeniden yola koyulmak zorundaydık.

Önü ve arkası açık mağaramsı bir sığınakta mevzilendik. Ayrıca iki yoldaşımızı nöbetçi olarak görevlendirdik. Sigaralarımızı içtik, yorgunluğumuzu attık. "kahvaltılık" birşeyler atıştırdık. Daha sonra ikiye silahlarımızı temizledik. Yolda ayağı burkulan bir yoldaşımıza masaj yaptık. Ve yine nöbetleşerek birer saat kestirdik.

Havanın kararmasına az bir zaman kalmıştı. Yol boyunca, yeni yeni düşman mevzilerini aşmak zorundaydık. Kısa bir değerlendirme yaptık ve yolumuza koyulduk.

Bu tarihi yolculuğumuzun başlangıcında, karşılaştığımız can sıkıcı olaylar, artık geride kalmıştı. Tüm yoldaşlarımız bunun ferahlığı içindeydi. Gerçi belalar yakamızı bırakmayacaktı. Hiç beklenmedik bir anda, yeni bir düşman pususuyla burun buruna gelebilirdik. Ancak böylesi durumlar, peşmerge yoldaşlarımıza sıkıcı gelmiyordu. Çünkü ayak bastığımız her karış vatan toprağında kendimizi özgür hissediyoruz. Ve artık özgürüz!..

Barbar düşmanların çakışan ateş hattı üzerinde olmamıza rağmen, birliğimizin her neferi, coşku ve moral sağlıyor. Adeta ölüme meydan okuyoruz. Fakat ölmek için öldürmenin ve kaçınılmaz her ölümden yeni bir yaşam yaratmanın azim ve kararlılığıyla ilerliyoruz!..

Yaşasın bağımsız, özgür ve demokratik Kürdistan!..

Yaşasın peşmerge!..

Yaşasın TSK!..

ULUSAL KURTULUŞ VE SOSYALİZM MÜCADELESİNDE YAŞAYACAK BİR SİMGE!..

Lokman POLAT

emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme ve her türden gericiğe karşı mücadelede canlarını bilerek ve isteyerek feda eden yiğit devrimcilerin şehitler kervanına dört can daha katıldı.

TSK'nın bilinçli, özverili, sosyalist militanları, Kürdistan Kurtuluş Ordusunun yiğit savaşçıları olan **Kazım Yiğit (Alan)**, **Nevzat Yılmaz (Dırbas)**, **Murat Tarhan (Şehmus Fırat)** ve **Urfan Alparslan (Serdar Ararat)** sömürgeci, faşist, işgalci düşman kuvvetleriyle giriştikleri çarpışmada direnerek, vuruşarak şehit oldular.

Serdar Ararat yoldaşı nasıl anlatacağımı, onunla ilgili duygularımı nasıl dile getireceğimi bilemiyorum. Ben de dahil, onu tanıyan birçok insan gerçekten onun ölümüne inanmak istemiyordu. Ama ne yazık ki, gerçekler daha da acıdır. Ve biz bu gerçeği, acı-üzüntüyü en yoğun bir biçimde bedenimizde hisederken, onun fedakarlığını, yiğitliğini hiç unutmayacağız, onu devrimci mücadelemizde bir simge olarak yaşatacağız.

Serdar Ararat yoldaş değerli, büyük bir komutan ve yiğit bir halk önderiydi. Yani O, hem bir militan, hem de bir önderdi. Ve bu iki özellik Serdar yoldaş'ta somutlaşmıştı. Serdar yoldaşı tanımak, bilmek için O'nun pratik içindeki mücadelesine bakmak ve siyasal düşüncelerini kavramak gerekir. Çünkü O, hem sömürgecilğe ve faşizme karşı savaşımında vuruşa vuruşa çelikleşen militan devrimci bir özelliğe sahipti; hem de dünyayı, ülkesini, siyasal olay ve olguları bilimsel temelde değerlendiren sosyalist teoriye sahipti.

O BİR MİLİTANDI

Bilindiği gibi, 80 öncesi, Türk sivil faşist hareketin Kürdistan'da taraftar bulduğu, odaklaştığı yerlerden birisi de Ağrı ili idi.

Ağrı'da faşizme karşı verilen kararlı mücadelede Serdar yoldaşın payı

büyüktür. O, diğer yoldaşlarıyla (serdarın deyimiyle kader birliği yaptığı arkadaşlarıyla) sömürgecilğe, faşizme ve her türden gericiğe karşı amansız bir mücadeleye girişti. Ağrı'daki devrimci mücadele sürecinde iki kez tutuklandı ve birkez de ağır bir şekilde yaralandı. Ama O, hiç bir zaman mücadeleden yılmadı. Bu olaylar sadece onun mücadele azmini daha da arttırdı. Ağrı'da anti-faşist halk hareketinin yaratılmasına ve devrimci mücadelenin serpilip gelişmesine (B.) yoldaşyla birlikte önderlik eden ve bu mücadeleye politik bir yön veren Serdar yoldaş'ın bu özverili ve verimli çalışmaları sömürgeci burjuvaziyi çileden çıkardı.

Serdar yoldaş, o dönemi (Ağrı'da Belediye Başkanı olduğu yılları ve sömürgecilerin saldırılarını) Roja Welat'ta yayınlanan röportajında şöyle dile getiriyordu:

"1979 yılında yapılan ara seçimlerde, Ağrı Belediye Başkanlığına adaylığım gündeme getirildi. Dünya görüşümün onayı, kader birliği yaptığım arkadaşlarım ve diğer yurtsever, devrimci çevrelerin ısrarı üzerine aday oldum. Ve bilindiği gibi seçimlerden zaferle çıkıldı. sömürgeci devletin tüm saldırı güçlerinin seferber edildiği bir ortamda, cümle burjuva partilerinin seçim platformunda yenilgiye uğratılması ve seçimlerden zaferle çıkılması, bir başına, halkımızın hızlı bir uyanış içine girdiğinin bir göstergesiydi."

O dönemdeki sömürgeci TC'nin Ağrı'daki devrimci mücadeleye yönelik saldırılarını da Serdar yoldaş şöyle dile getiriyordu. "Daha adaylık döneminde karşı karşıya bulunduğumuz sayısız güçlükler, Belediye Başkanlığı döneminde daha değişik biçimlerde; ve fakat daha bir ağırlaşarak varlığını sürdürdü... sömürgeci devletin fiili saldırı ve provakasyonlarına hedef olduğumuz o dönemde... kolektif çalışmamın, halkla bütünleşmenin ve ona

güven vermenin somut ve ileri bir örneklerini sunduk... İnatçı ve kararlı çalışmalarımız, sömürgeci güçlerin tedirginliğini arttırdı. şahsıma ve kader birliği yaptığım arkadaşlarıma yönelik provakatif saldırıların yoğunlaştırılmasına neden oldu. Bir kez 75 arkadaşımınla birlikte olmak üzere iki kez tutuklandım. Ve bir defa da ağır bir biçimde yaralandım. Bütün bunlar ve benzeri sayısız provakatif saldırı ve tertipler, burjuvazi açısından istenen sonucu vermedi. Ve nihayet sömürgeci devletin İçişleri Bakanlığı'nın anti-demokratik kararı ile görevden alındım. Aradan kısa bir zaman geçmeden 12 Eylül faşist darbe bastırdı" (Roja Welat sayı17-18)

Serdar yoldaş 12 Eylül'den sonra da bir müdet siyasal çalışmalarını illegal olarak yurt içinde sürdürdü; daha sonra parti kararıyla İran Kürdistanına gönderildi.

Ben İran Kürdistan'ına geçtiğiminde Serdar yoldaş oradaydı. Aynı kampta (meqer) beraber kaldık. Serdar yoldaş kaldığımız kampın sorumlusuydu.

Bizim kaldığımız kamp merkezi kamptı. Doğu Kürdistan'a gelen arkadaşlar önce buraya uğruyor ve sonra burdan diğer kamplara dağıtılıyorlardı. Beni başka kamplara vermediklerinden o kampta Serdar yoldaşla daha uzun kalma şansına sahip oldum. Kendi içimizdeki tartışmalarda, toplantılarımızda duyduğum, Serdar yoldaşın o ajiteli gür sesini unutmak mümkün değil. Doğu Kürdistan'da aynı meqer'de birlikte yaşadığımız süre içinde S.Ararat yoldaşın özverili çalışmaları, devrimci, saygın kişiliğine ve yönetici önder karakterine tanık oldum. O'nu daha da yakından tanıma olanağına kavuştum.

O BİR TEORİSYENDİ

Serdar yoldaş, devrimci militan kişiliği yanı sıra, devrimci bir teorisyendi.

O, sosyalizmi özümleyip, kavrayan; sorunlara açılım getiren; sağlıklı tahliller yapan yüksek bir bilince ve deneyime sahipti. Geçmişini doğru değerlendirip, somut koşulları iyi tahlil eden ve geleceği gören idi.

Serdar yoldaş'ın "TKSP Genel Sekreterliğine açık mektub"u, Roja Welat ve Heviya Gel'de çıkan yazıları onun bilimsel teorik hazinesinin açık göstergesidir.

O, Geçmişin değerlendirilmesi ve devrimci sürecin kavranılması ile ilgili şöyle diyordu: "Ülkemiz Kürdistan'da ve bölgemizde önemli olayların yaşandığı günümüzde, devrimci sürecin değerlendirilmesi, ivedi çözümler dayatan sorunların üstesinden gelmenin bir gereğidir. Bu ise, herşeyden önce geçmişin sağlıklı bir eleştiri süzgecinden geçirilmesini gerektirir. Devrimci mücadelede, gerek siyasal örgütler ve gerekse tek tek kadrolar açısından geçmişe ilişkin değerlendirmeler devrimci dürüstlüğün önemli bir ölçütüdür. Ve yanlışlardan ders çıkarmak, geleceğin savaşı için sağlam maddi zeminler oluşturmak bakımından da önemlidir."

O, devrimci yaşamı boyunca açık sözlülüğü ve devrimci dürüstlüğü elden bırakmadı ve haklı olarak aynı açıklığı ve dürüstlüğü kendisine devrimciyim diyen başkalarından da istiyordu. Bu konuda da şöyle diyordu: "Açıklık, devrimci dürüstlüğün ve tutarlılığın bir ölçütüdür; komploculuğu, fırsatçılığı yadsır. Dedikodu üretme ve iletmenin, ikiyüzlülüğün, yağcılığın ve dalkavukluğun tersine, açıklık açtığı yarayı iyileştirir. Yoldaşça güvenin yaratılmasını, pekiştirilmesini sağlar."

Serdar yoldaşın Geçmişini değerlendirmesi, günümüzü tahlil etmesi ve gelecek üzerine sunduğu öneriler onun geniş ufkunu gösterir niteliktedir.

O BİR ÖNDERDİ

Serdar yoldaş önder bir kadroydu. O, Ağrı Belediye Başkanlığı döneminde halka güven veren, halkı yakından tanıyan ve halkla bütünleşen önderliğini kabul ettirmişti. Devrimci mücadelede başarıya ulaşmanın bir koşulu olan işçi ve emekçi yığınların mücadeleye kazanılması, örgütlü mücadelenin istikrarlı bir önderliğe sahip olmasını gerektiriyor.

Serdar yoldaş hem TKSP-Roja Welat ve hemde TSK'nın kuruluşunda

önemli sorumluluklar yüklendi ve önder kadrolar içinde yer aldı.

Devrimci mücadele sürecinde emekçi halk yığınlarının devrimci mücadeleye katılmaları ne kadar artarsa, devrimci politik hareketin istikrarlı bir önderliğe olan ihtiyacı o kadar artar. Kürdistan devrimci hareketinin Serdar yoldaş gibi önder kadrolara her zaman ihtiyacı var. Serdar yoldaşın faşist sömürgeci güçlerce hunharca katledilmesi, hem genel olarak Kürdistan devrimci hareketi için; hem de TSK (Tevgera Sosyalist a Kurdistan) nın gelişim aşamasında hareketin önderlik düzeyindeki bir kayıptır.

O BİR KOMUTANDI

Serdar yoldaş, devrimci politik mücadelenin, siyasi çalışmanın yanı sıra askerlik sanatını özümleyen, politikleşmiş askeri savaş stratejisini kavrayan ve bunu pratikte uygulayan değerli, büyük bir komutandı.

O, Kürdistan devriminin askeri stratejisinin esas olarak silahlı mücadele çizgisini izliyeceğinin bilincindeydi. Bu bilinçle hareket ederek ORK (Ordiya Rızgariya Kurdistan) nın kuruluşunda yer aldı ve Yüksek Askeri Konsey üyeliğiyle görevlendirildi. Askeri alandaki örgütlenme çalışmalarını hızlandırdı. Heviya Gel'in geçmiş sayılarında Kamile Reşo imzasıyla yazdığı "Her atılım aynı zamanda bir sınavdır" başlıklı yazısında hazırlıklarını şöyle dile getiriyordu: "Düşmana yönelmenin hazırlığı içindeyiz. Yola çıkacak müfrezelerimizin yerini ise yenileri dolduruyor. Ayrıca L. sahasında geniş bir siyasi çevre edindik, Kürdistanlı işçiler arasında her gün yeni yeni sempatizanlar, taraftarlar kazanıyoruz. Saflarımıza yeni yeni savaşçılar katılıyor."

Serdar yoldaş yığınların amansız bir düşmanı olan yigit bir savaşçıydı. O, TSK içinde boy veren yığınlıkla ilgili olarak şöyle diyordu: "Sömürgeci devlet aygıtına yönelmek üzere olduğumuz anda ve ilk müfrezelerimiz yola koyulduğu sırada, yalpalamalar, hastalanmalar ve envay türlü kırımla numaralarıyla hareketimize geri adım attırılmak istendi." Tabi ki, yığınlar başarıya ulaşamadılar. Serdar yoldaş onların varacağı yeri önceden bildirerek şöyle diyordu: "Ülkemizde yaşanan sürecin dayattığı ağır görevleri omuzlamak için reformist, teslimiyetçi, Avrupa bataklığının yarattığı çürümeye karşı savaş açarak ileri atıl-

mamız kitlelerde büyük bir güven yarattı...TSK bu sınavı da kazanmayı başardı. Belli bir zaman kaybımız oldu, ama kaçkınların yeri kat kat fazlasıyla dolduruldu. Yeni mevzilerimiz oluştu."

Peki yığınların durumu ne oldu? O da H.Gelin 15 sayısında şöyle açıklığa kavuşturuluyordu: "Hareketin

(TSK'nın) önüne koyduğu hedeflerden ürken, daha doğrusu, Avrupa'daki sefil yaşamlarının artık son bulacağından ötürü 'sıtmaya' tutulan (S)alçağı gibileri birimizde yaşanan bu dökülmeleri fırsat bilerek kaçkınılığı meşrulaştırmak için hareketi tasfiyeye yöneldiler. Ama hareketimiz, soğukkanlılığından hiçbirşey kaybetmedi, alınan kararların uygulanmasında direndi, kararlılığı elden bırakmadı; ve fakat, 'Avrupalaşan' kaçaklarımızın maskesini iyice düştürmek için de örgüt içi demokrasiyi -demokratik merkezîyetçi bir örgütte olması gerekenden fazlasını- en son sınırına kadar uygulamayı ihmal etmedi. Böylece kaçakların tüm "kozları" ellerinden alındı; ve onlar, onursuzlukları ve kişiliksizlikleriyle bizat yakayı ele verdiler; 'sigortalı ve sefil yaşamlarına' kavuşmakla bunu pekiştirdiler"

O BİR ÖRGÜTÇÜYDÜ

Serdar yoldaş tüm bu özelliklerinin yanı sıra iyi bir örgütleyiciydi. Gerek Ağrı biriminde, gerekse görev yaptığı diğer birimlerde usta bir örgütleyici olduğunu kanıtladı. O daha güçlü bir TSK'nın yaratılması için yoğun bir çalışma içine girdi, büyük bir çaba sarfetti. '88'de daha güçlü bir TSK için ileri" kampanyasında çok büyük ve önemli görevleri yerine getirdi ve o bununla kalmayıp özerinde sınır tanımadığını canını ortaya koyarak ispatladı.

Bu konuda, yine Kamile Reşo imzasıyla '88'de daha güçlü bir TSK için ileri kampanyasını daha ileri hamlelerle güçlendireceğiz" başlıklı yazısında Serdar yoldaş şöyle diyordu: "TSK Dayanışma Komitelerinin Avrupa Konferansının 88'de daha güçlü bir TSK için ileri kampanyasıyla taçlandırması herşeyden önce bizleri sevindirdi...Kampanya için, Heviya Gel ambleminin işlendiği kazaklar yaptırıp satışa çıkardık. Koma Tevger'in çıkardığı ilk kasetten 500 adet satışa çıkardık, kasetlerimiz bitmek üzeredir. Kasetin birini çoğaltılması için Avrupa örgütümüze bir miktar

kazakla birlikte ulaştırmaya çalışıyoruz.

"Kitlesele bir TSK için ileri' şıarı parolamızdır. Bunu hayata geçirmek için kanımızdan, canımızdan fedakarlık ediyoruz. Ayrıca, Avrupa örgütümüzden farklı olarak, birincil görevimiz, maddi dayanışmayı küçümsemeksizin, yeni hamlelerle ileriye atılmak, ateş hattında savaşı geliştirmenin öngördüğü fedakarlığı göstererek kitlesele bir TSK'yı yaratacak tohumu atmaktır. Bunun hakkını vereceğiz. Bundan hiç kimsenin kuşusu olmamalıdır. Daha büyük fedakarlıklara hazırlanıyoruz. Önümüzdeki dönemin sosyal pratiği aynamız olacak" (Bak. H.Gel Sayı 15 sayfa 4)

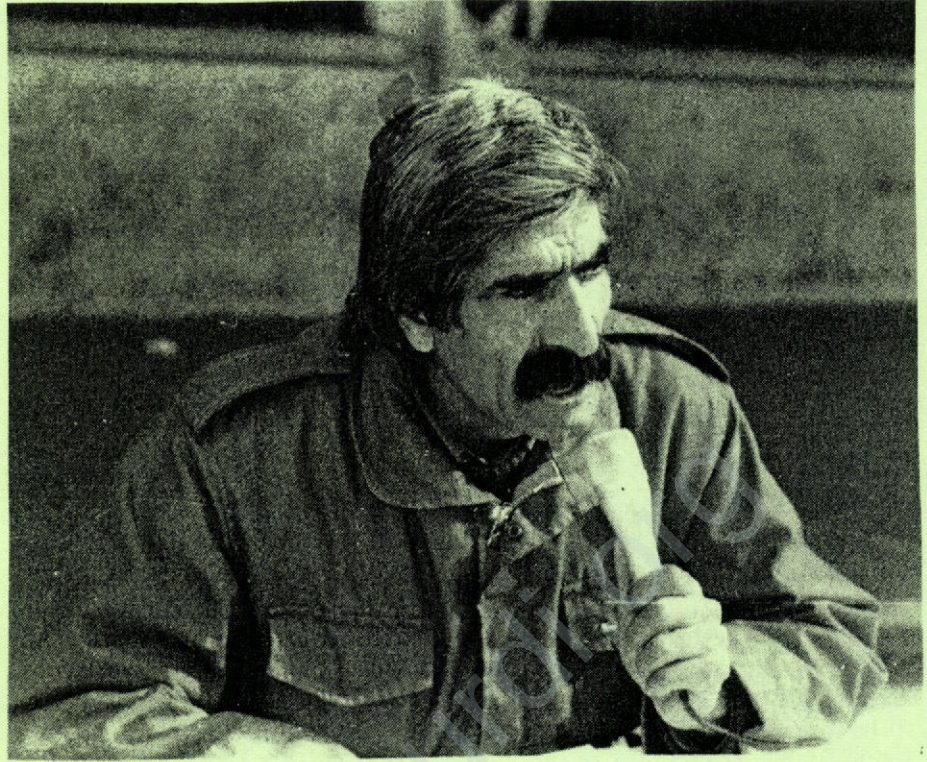
Serdar yoldaşın dediklerine eklenecek birşey yok sanırım. Ve O, dediklerini pratikte hayata geçirerek, bu uğurda şehit düşerek sözünün eri olduğunu bir kez daha kanıtladı.

O GERÇEK BİR SOSYALİSTTİ

Serdar yoldaş bilimsel sosyalizme ve proletarya enternasyonalizmine olan bağlılığıyla gerçek bir sosyalistti.

O, TKSP içerisinde yaşanan olayları doğru kavrayarak, meydana gelen ayrışma ve saflaşmalarda oportünizme karşı durdu; devrimcilerin saflarında yerini aldı. TKSP Genel Sekreterliğine yazdığı aşık mektupla oportünizmin iflah olmazlığını ve parti saflarındaki devrimcilere karşı uygulanan haksız uygulamaları açık, net ve yalın bir dille ortaya sererek, kendi görüşlerini belirtti. Yazdığı açık mektupta şöyle diyordu: "Olayların kızıştığı bu dönemde, geçmişin değerlendirilmesi, cezaevindeki tavırlar ve geleceğe yönelik mücadele perspektiflerinin tesbiti, sağ ve sol kanatlar arasındaki çatışmanın esas kaynağını oluşturuyordu. Geçmişin yürekliçe değerlendirilmesi ve geleceğin savaş yöntemlerinin tesbiti - bazıları kavramakta güçlük çekse de - özünde önemli ideolojik ve politik bir sorundur. Ve bu konuda istenen, kolektif bir ürün düzeyinde olmasa da devrimci muhalefetin ortaya koyduğu ideolojik politik görüşler, oportünizmi ve onun kılıcını kuşanan yönetici kılığı köşeye sıkıştırmıştır. Oportünist yönetici kalık sıkıştığı için de çareyi, hataları kamufle etmekte, eksikleri ve zaafı erdem gibi göstermekte buluyor" (Açık mektup s.27)

Serdar yoldaş, 1984'de devrimci kanad tarafından çıkarılan Roja Welat

için de düşüncelerini şu şekilde dile getiriyordu. "Roja Welat'ın 6 yıllık bir aradan sonra ve en olumsuz şartlarda yeniden yayın hayatına, leninizmin bayrağını yükselterek girmiş olması, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde önemli bir olaydır."

Serdar Yoldaş, örgütsel bunalımın, tıkanıklığın aşılmasıyla ilgili olarak yaptığı bilimsel tahlillerin yanı sıra, genel olarak Türkiye ve Kürdistan devrimci-demokratik hareketinin o dönemde yaşadığı kriz ve kaosu nedenleriyle ilgili olarak da şu somut belirlemeyi yapıyordu:

"Parti gerçeğimizin tartışılması devrimci bir görevdir. Oportünizmin Parti saflarında (kast edilen TKSP'dir-BN) yarattığı bunalım, genelde sol plarformda yaşanan krizin önemli bir odağını oluşturuyor. Örgütümüzdeki bunalımın aşılması, soldaki kaosu parçalanmasına önemli bir ivme kazandıracaktır...Bu kaosu temel nedenleri ve kaosu aşılması yolunda yapılması gerekenleri K.Saleh yoldaş "TKSP'de oportünizm ve bir 'eleştiri üzerine' adlı kitabında, bilimsel bir yöntemle ve değişik boyutlarıyla tartışıyor, soruna ışık tutuyor. Bu somut tesbitlere eklenecek tek şey var; o da, bu bilimsel gerçekleri özlüce kavramak ve devrimci sorumluluğun yüklediği görevleri büyük bir enerji ve özveriyle yerine getirmektir. (bak.Açık Mektup ve Roja Welat'taki röportaj)

SONUÇ

Çok kısa da olsa Serdar yoldaşın bazı özelliklerine değindim. Zaten O'nu tüm yönleriyle, bütün özellikleriyle anlatmak zor. O'nun devrimci kişiliğini ayrıntılı olarak anlatamamanın ezikliğini duyuyorum. Yazının başında da belirtmişim; ben de dahil, onu tanıyan birçok kişi onun ölümüne inanmak istemedi. Onun anısına yazı yazmak için elim kalem tutmadı, günlerce tek satır yazmadan bocaladım. Ama onun anısına yazmamak ve onun militan kişiliğini kamuoyuna tanıtmamak da olmazdı.

Sonuç olarak, özce, şunu belirteyim: Serdar yoldaşın sosyalist militan kişiliği, özverisi, direnişi, sebatı, kararlılığı, marksizme ve leninizme olan bağlılığı, değişik sorunlar karşısında olaylara soğukkanlı yaklaşımı bütün sosyalistlere örnek olacaktır. O, bağımsız, demokratik ve özgür bir

Kürdistan için verilen devrimci mücadelede bir simge olacaktır.

Serdar yolaş ulusal kurtuluş mücadelemizde yaşıyor, yaşayacak.

11 Kasım 1988

BİR İŞKENCECİNİN SONU!..

"Ben buraya bir görevle gönderildim. Benim görevim sizleri eğitmek. Burası bir anlamda askeri okuldur. Burada benim dediğim olur ve benim koyduğum kurallar geçerlidir. Herkes bu kurallara uymak zorundadır."

1980 yılı Aralık ayında Diyarbakır Askeri Cezaevine iç güvenlik amiri olarak atanan Yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım tutuklu ve hükümlülere ilk tanışma konuşmasını böyle yapmıştı.

1980-1984 yılları arasında aynı görevde kalan işkenceci Yüzbaşı Yıldırım, bu görevde kaldığı süre içinde cezaevini baştan sona kan ve irin deryasına çevirdiği gibi; tüm duvarları da şöven ve sadist ruhunu okşayacak slogan ve resimlerle süsletmiş ve parasını da tutuklulardan almıştı. 1984 yılında, cezaevinde başlatılan uzun direnişten sonra Yıldırım yılmış ve sonuçta, arkasında onlarca ölü, yüzlerce sakat bırakarak buradan ayrılmıştı.

22 Ekim 1988'de İstanbul'da bir şehiriçi otobüsünde, karısının ve çocuğunun gözleri önünde Binbaşı Esat Oktay Yıldırım öldürüldü. Böylece işkencecilerin doğal sonuna varmış oldu.

Esat Oktay Yıldırım hakkında söylenenlere ve onun yaptıklarına kısaca bir göz atarsak, onun niçin ölümü hak ettiğini daha iyi anlayabiliriz.

Onun döneminde tutuklu olarak Diyarbakır Askeri cezaevinde kalan SHP Mardin Milletvekili Ahmet Türk "Onun işkence yaptığını bütün Diyarbakır ve hatta bütün Türkiye biliyor. İşkenceye bizat maruz kaldım. Mahkemede bir mahkuma selam verdiğimi öne sürerek büyük bir salonda beni çıırılçıl yaparak jopladı, yediğim joplar yüzünden 15 gün yatamadım"

Yine aynı dönemde cezaevinde bulunan ve şu anda ANAP Mardin Milletvekili olan Nurettin Yılmaz ise şunları söylüyordu: "O işkencenin bir numaralı kahramanı idi, Tuvalet deliklerini kapatırdı, diğer katlardan inen

pis kanalizasyon sularını tutuklulara içirirdi. Bunu o cezaevinde yatan herkes bilir. Türkiye'de işkencenin ayuka çıktığı, en korkunç dönemlerde bu kişi oradaki sorumlu idi."

1987 yılının Eylül ayında, Diyarbakır askeri cezaevinde o tarihe kadar ölenlerin, sakat kalanların, verem olanların ve "cop sokma" işkencesine maruz kalanların listesi, o dönemde aynı cezaevinde kalan 72 tutuklunun imzası ile birlikte bildiri halinde açıklandı.

Mardin milletvekili Nurettin Yılmaz'ın o tarihlerde basına yaptığı açıklamayı hatırlatmakta yarar var: "Bu cezaevi, işkence tarihinin simgesidir. Diyarbakır cezaevinin üç beş paragrafa, sayfalarla kitaplarla anlatılması mümkün değildir. Diyarbakır cezaevi, insanların onurlarının kırılması olayıdır. Cezaevinden çıktıktan sonra fiziki ve ruhsal bakımdan insanların sakat kalmasını öngören bir zihniyetin sembolüdür. Tek kelimeyle bir vahşettir. Başımdan geçenleri anlatmamı istiyorsunuz. Neyi, hangilerini anlatacağımı bilemiyorum. Çünkü kaldığım her gün, her saat ve her dakika işkenceyi, terörü ve baskıyı yaşıyordum."

Diyarbakırda işkence, yönetimin sistemli bir politikasıydı. İşkencede ölenlerin, kendilerini cayır cayır yakanların olmasına rağmen, Cezaevi müdürü ve özellikle iç güvenlik amiri Esat Oktay Yıldırım hakkında hiç bir soruşturma ve dava açılmamış olması da yönetimin, işkencenin yapılışını politika olarak benimsediğinin işaretidir."

İŞKENCE YÖNTEMLERİ

Falaka ve kalaslarla meydan dayığı, köpek saldırtma, zincir, ayakta asma, ayakarası germe'si, kule, ranza altı olma, testis ve erkeklik organlarından tutarak kantar, kervan, ip çekme-sehpa, cop sokma, lağım suyunu sokma ve bu suyu içirme, işkence-

le marş söyletme, makattan sigara içirmek, tecavüz, gece baskını vs. Bu sayısız işkencelerde onlarca ilerici yutsever canından oldu; yüzlercesi sakat kaldı geri kalanların da bu işkenceler sonunda ne kadar yaşayacağı meçhul...

ÖLENLER

Bu süre içinde işkencede ölenlerden tesbit edebildiklerimizi tarih sırasına göre vererek işkenceci caniyi tanımayanlara tanıtmakta yarar var.

1981 yılı Kasım, Aralık ve Mayıs ayında öldürülenler. Abdurrahman Çeçen, Ali Sarıbal, Ali Erek, İbiş Ural.

1982 yılında öldürülenler: Ferhat Kutay, Necmi Öner, Mahmut Zengin, Eşref Anık, Bedii Tan, Mazlum Doğan, Kemal Pir, M.Hayri Durmuş, Akif Yılmaz, Ali Çiçek, M.Ali Eraslan, İsmet Karak, Cemal Kılıç, Seyfettin Sak, M.Emin Akpınar, Aziz Özbay, Kenan Çiftçi, Önder Demirok, Aziz Büyükkertaş.

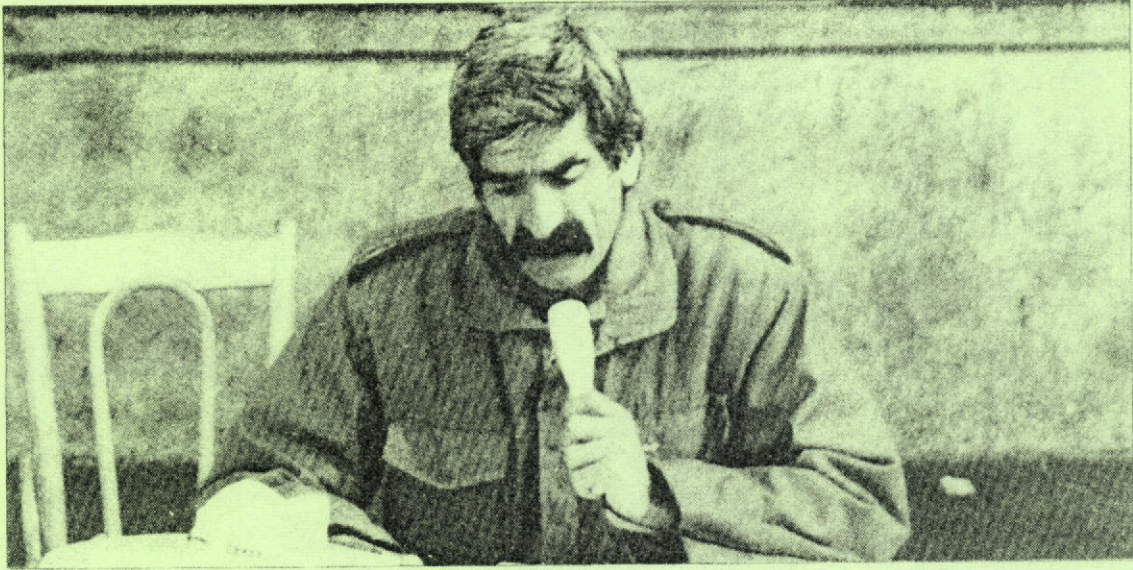
1983 yılında katledilenler; Ramazan yayan, Medet Özbadem, İbrahim Halil Baturalp.

1984 yılında; Necmettin Büyükkaya, Remzi Aktürk, Cemal Arat, Orhan Keskin, Yılmaz Demir, Hüseyin Yüce.

Bu ve buna benzer ölüm olayları dışında yüzlerce insan sakat kalmış durumdadır. Kimileri ise tahliye olduktan çok kısa bir süre sonra ölümle yüze gelmektedir. Bu sistemli işkenceler zaman zaman devrimcilerin direnişleriyle geriletilmiş ise de hala devam etmektedir.

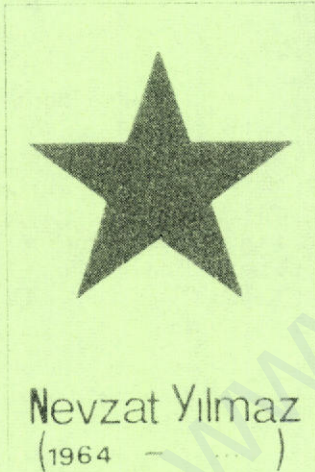
Derleyen
M. Ata Acat

• • •

URFAN ALPARSLAN (1945- ...)

TSK Gen.Sek.Yrd. ; ORK Kur. ve Yük. As. Kon. Üyesi

Nevzat Yilmaz
(1964 - ...)

Murat Tarhan
(1965 - ...)

Kazım Yiğit
(1966 - ...)

**U.ALPARSLAN VE ULUDERE ŞEHİTLERİMİZİ
ÇALIŞMADA VE ÇARPIŞMADA YAŞATACAĞIZ !..**

TSK

TEVGERA SOSYALİST A KURDISTANÊ

ORK

ORDIYA RIZGARIYA KURDISTAN

İaşıma Adresi:
Box 34055
100 26 Stockholm/Sweden

Post giro
Höviya Gel-149796-5
Stockholm/Sweden

Abone şartları:
Bir yıllık-35 DM. Författares Bokmaskin
120 İsveç Kronu Stockholm 1988